

Proiect în dezbatere publică: Angajații care vor fi obligați să raporteze la ANAF transferul de profituri în paradisuri fiscale

Consultanți fiscali, avocați, experți contabili, consultanți financiari, precum și entități cu sau fără personalitate juridică, cum sunt instituțiile financiare vor fi obligați să raporteze autorităților anumite aranjamente cum ar fi transferul profiturilor către regimuri fiscale mai favorabile.

Ministerul Finanțelor a pus în dezbatere publică un proiect de ordonanță de modificare a Codului de Procedură Fiscală, după adoptarea Directivei europene 2018/822.

Proiectul propune instituirea obligației intermediarilor de a raporta autorităților fiscale informații cu privire la anumite aranjamente transfrontaliere care ar putea fi utilizate în scopul obținerii unor avantaje fiscale (transferul profiturilor către regimuri fiscale mai favorabile, diminuarea impozitului datorat etc.). Amenzile prevăzute pentru nerespectarea obligației sunt cuprinse între 5.000 și 100.000 de lei.

În cuprinsul proiectului se regăsește o definiție a intermediarilor, în această categorie regăsindu-se, dar fără a se limita la aceștia, profesioniști din diferite domenii, cum ar fi consultanți fiscali, avocați, experți contabili, consultanți financiari, precum și entități cu sau fără personalitate juridică, spre exemplu instituțiile financiare, etc.

Norma europeană acordă posibilitatea statelor membre de a stabili situațiile derogatorii de la obligativitatea raportării de care pot beneficia intermediarii care, potrivit legislației naționale, trebuie să asigure secretul profesional.

În acest sens, potrivit prezentului proiect de act normativ intermediarii care, potrivit legii, pot invoca un privilegiu profesional, raportează informațiile referitoare la un aranjament transfrontalier raportabil numai în măsura în care nu sunt avute în vedere informații de care aceștia iau la cunoștință în cursul evaluării situației juridice a clientului în cadrul unor proceduri judiciare sau al îndeplinirii obligației de apărare sau de reprezentare a clientului în proceduri judiciare.

Prin excepție de la situația menționată anterior, obligația de raportare este impusă tuturor actorilor care sunt implicați în conceperea, comercializarea, organizarea sau gestionarea implementării unui aranjament transfrontalier raportabil, precum și celor care oferă asistență sau consiliere în acest scop.

Pe de altă parte, în cazul în care contribuabilul concepe și implementează singur o schemă transfrontalieră, obligația de raportare îi este transferată contribuabilului care beneficiază de un aranjament fiscal transfrontalier și care i-ar putea genera un avantaj fiscal.

În vederea îndeplinirii obligației de raportare, intermediarii sau contribuabilii, după caz, trebuie să declare autorităților fiscale doar acele aranjamente transfrontaliere care prezintă anumite caracteristici și elemente ce oferă indicii cu privire la evitarea obligațiilor fiscale sau la obținerea unui avantaj fiscal. Aceste caracteristici sunt denumite semne distinctive și se referă, în principal, la transferuri intra-grup de active necorporale greu de evaluat, achiziționarea de companii care înregistrează pierderi și utilizarea pierderilor pentru reducerea obligațiilor fiscale, conversia veniturilor în capital sau în categorii de venituri scutite de la plata impozitelor, etc.

Totodată, proiectul prevede faptul că printr-un ordin al președintelui ANAF urmează să fie aprobat modelul formularului prin intermediul căruia intermediarii sau contribuabilii își vor îndeplini obligația de raportare.

De asemenea, actul normativ prevede și stabilirea unor sancțiuni pentru încălcarea obligațiilor de raportare în

vederea cresterii gradului conformarii voluntare atât a contribuabililor cât si a intermediarilor. În ceea ce priveste stabilirea cuantumului sanctiunilor, acesta este la latidunea fiecarui stat membru, însa norma europeana recomanda ca acestea sa fie eficiente, proportionale si disuasive.

Pentru a dezvolta o politica mai cuprinzatoare, ulterior raportarii informatiilor de catre intermediari, urmeaza împartasirea acestora, de catre autoritatile fiscale, omologilor lor din alte state membre. Aceste mecanisme urmeaza sa sporeasca si eficacitatea SCR.

Prin urmare, odata cu transpunerea Directivei (UE) 2018/822 se urmareste extinderea domeniului de aplicare al schimbului automat de informatii asupra aranjamentelor transfrontaliere, informatiile astfel obtinute ajutând la consolidarea masurilor pe care statele membre le pot lua în vederea prevenirii si combaterii practicilor fiscale agresive, cât si la crearea unui sistem de impozitare transparent.